

Aripă de femeie

Aspiranta

Aripă de femeie

În ceasul tainic, la cumpăna din noapte
Mă regăsesc cu greu pe drumul prăfuit,
Încerc să deslușesc întortocheate șoapte
Ce vin și vin cu gândul ce l-am tăgăduit.
Pornesc pe o cărare cu buruieni și spini,
Cu teamă nerostită și-o lacrimă uitată,
Ating cu greu pământul, căci pașii mi-s străini,
Un frig mă-ncearcă-n oase din iarna anunțată.

Ajung într-un sălaș ce pare acum incert
Și-o pânză de păianjen m-așteaptă-n colț năucă,
Privesc în jur uimită la univers inert,
Iar umbra mă tot strigă că are dor de ducă.
Când vreau să plec, din stele, lumina se coboară
Și-aprinde-un vreasc uitat ce pare o scânteie,
Simt două brațe calde ce vin din primăvară,
Ele-mi dezleagă visul și-aripa de femeie.